

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/140/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010540
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419010540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka LL.M., na verejnom zasadnutí dňa 2. decembra 2020, v trestnej veci obžalovaného V. S., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného V. S., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25.08.2020, sp.zn. 4T/73/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, o treste zákazu činnosti a vo výroku o náhrade škody.

Rozhodujúc sám, na základe § 322 ods. 3 Tr.por. o d s u d z u j e obžalovaného V. S., nar. XX.XX.XXXX v G., podľa § 149 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h) Tr.zák., § 38 ods. 2,4,8 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr.zák. a § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. mu ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. poškodenú Sociálnu poisťovňu Bratislava, pobočka Žiar nad Hronom, Sládkovičova 17 s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal označeným rozsudkom zo dňa 25.08.2020 sp.zn. 4T/73/2019 obžalovaného V. S. vinným zo spáchania prečinov usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa XX.X.XXXX v čase o 16.50 h viedol osobné motorové vozidlo zn. S. T., ev. č. N. XXX B., po ceste 1/65 v obci N. v smere S. - N. týra spôsobom, že v štvoramenej priesečnej križovatke nedal prednosť po hlavnej ceste jazdiacemu osobnému motorovému vozidlu zn. H. A., ev. č. R. XXX N., ktorého vodič V. A. viedol vozidlo v smere R. D. C. - R., následkom čoho osobné motorové vozidlo H. A. prednou časťou narazilo do pravej bočnej časti osobného motorového vozidla S. T., čím porušil ustanovenia § 20 ods. 1, § 137 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., pričom vodič V. A. utrpel zranenia - pomliaždenie čelovej oblasti vľavo, pomliaždenie hrudníka a natiehnutie krčnej chrbtice, ktoré si podľa lekárskej správy vyžiadali dobu liečenia od XX.X.XXXX do 22.3.2019 a spolujazdkyňa vo vozidle S. T. L. S. utrpela roztrhnutie hrudnej srdcovnice, krvácajúci šokový stav so stratou krvi mimo cieвне riečisko, sériovú zlomeninu rebier prevažne vpravo, poranenie pľúc a pečene, krvácanie dutiny hrudnej a brušnej, ktorým po transporte do Fakultnej nemocnice s poliklinikou T. W. F. v N. N. dňa XX.X.XXXX o XX.XX h podľahla.

Za to obžalovanému V. S. uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d/ Tr. zák. mu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným V. A., nar. XX.X.XXXX, trvalé bytom R., C. X a spoločnosti V. Z. XX, s.r.o., IČO : XX XXX XXX, so sídlom M. U. XXX. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere tri roky. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni Bratislava, pobočka Žiar nad Hronom, so sídlom Žiar nad Hronom, Sládkovičova 17, škodu vo výške 415,50,-Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný V. S., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.08.2020. Takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 09.10.2020. Argumentoval v ňom najmä tým, že okresný súd sa zákonným spôsobom nevysporiadal s dôkazmi, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní a dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Vyslovil nesúhlas s rozhodnutím prvostupňového súdu, pretože sa necíti byť vinným zo spáchania stíhaného skutku v zmysle obsahu obžaloby. Nepoprel to, že v inkriminovanej dobe bol povinný dať prednosť v jazde H. A., no v tejto súvislosti bolo preukázané to, že toto auto jazdilo v obci minimálne o 36 km/h rýchlosťou vyššou než je na danom mieste maximálne povolená rýchlosť. Aj znalec konštatoval, že z technického hľadiska mohol vodič H. dopravnej nehode zabrániť v prípade, ak by dodržal povolenú rýchlosť. Navyše vyslovil tento odvolateľ aj nesúhlas s ďalšími závermi znalca L.. R., ktorý pri simulačnej analýze nevzal v úvahu zaťaženie vozidiel posádkou, čo má vplyv na výpočet rýchlosti vozidiel a teda je možné, že vstupné údaje znalca pri tejto analýze neboli zadané správne. On v žiadnom prípade nemohol ísť rýchlosťou 53 km/h, keďže odbočoval poza stredový mostík. Navyše v rozpore so zadováženými dôkazmi vyslovil znalec záver, že on vošiel do križovatky tak, že s vozidlom nezastavil, ale pokračoval priamo cez križovatku. Podľa názoru obžalovaného nemal prvostupňový súd odmietnuť jeho návrh na doplnenie dokazovania zadovážením nového znaleckého posudku znalcom z odboru cestnej dopravy. Záverom svojho odvolania prakticky navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby jeho trestnú vec následne vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby o nej znovu konal a rozhodol. Na verejnom zasadnutí krajského súdu taký návrh v zastúpení obhajcom obžalovaný zopakoval, pričom zástupca krajského prokurátora navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navyše senátu predložil potvrdenia o tom, že obžalovaný sa stará o svoju D. dcéru U., pričom alternatívne krajskému súdu navrhol pre prípad uznania viny zohľadniť výmeru trestu vzhľadom na mieru zavinenia a tiež v tej súvislosti najmä výmeru trestu zákazu činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného V. S. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne podané dôvodne.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť, pričom aj svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku, podrobne zdôvodnil v súlade so stavom veci. Na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020 vykonal výsluch obžalovaného a svedkov V. A., H. S., M. S., na hlavnom pojednávaní dňa 25.08.2020 doplnil dokazovanie vo veci výsluchom znalca L.. V. R., odmietol pritom návrh obhajcu obžalovaného na pribratie nového znalca z odboru dopravy za účelom vypracovania znaleckého posudku. V zmysle § 269 Tr. por. prečítal aj obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu trestného spisu, najmä záznam o dopravnej nehode, zápisnicu o ohliadke miesta činu, náčrtok nehody, obsah lekárskeho správ, obsah výpisov z evidenčnej karty vodiča jednak obžalovaného a tiež poškodeného V. A., správy na obžalovaného a odpis registra trestov, týkajúci sa jeho osoby. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel nielen k správne skutkovému, ale aj právne záveru v tom smere, že v súlade s obžalobou prokurátora kvalifikoval zistené konanie obžalovaného ako prečiny usmrtienia podľa § 149 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. a ublíženia

na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože obžalovaný zisteným konaním inému z nedbanlivosti spôsobil smrť závažnejším spôsobom konania (L. S.) a inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona (V. A.).

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného v časti, v ktorej namietal svoje zavinenie v celom rozsahu, považuje krajský súd za potrebné poukázať na obsah záverov znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy L.. V. R., ktorý jednoznačne v záveroch posudku ustálil, že technika a spôsob jazdy obžalovaného na motorovom vozidle zn. S. T. bola z technického hľadiska nesprávna. Nesprávnosť spočívala v tom, že v križovatke nezastavil a nedal prednosť vozidlu prichádzajúcemu po hlavnej ceste sprava. Obžalovaný mohol z technického hľadiska správnym spôsobom a technikou jazdy dopravnej nehode zabrániť. Ďalej je ale z pohľadu krajského súdu žiaduce zvýrazniť aj ďalšie závery znaleckého posudku tohto znalca, že aj technika a spôsob jazdy vodiča osobného motorového vozidla H. A. bola z technického hľadiska nesprávna, nakoľko jazdil v danom úseku rýchlosťou vyššou ako je predpísaná. Z technického hľadiska mohol nehode zabrániť správnym spôsobom a technikou jazdy. V čase dopravnej nehody sa vozidlo H. pohybovalo rýchlosťou cca 86 km/h a vozidlo S. rýchlosťou cca 53 km/h. Vodič vozidla S. z technického hľadiska mohol zrážke s vozidlom H. zabrániť tým, že v križovatke by dal prednosť vozidlu H. jazdiacemu po hlavnej ceste. Toto bol prvok nehodového deja, ktorý viedol ku kolíznej situácii. Vodič vozidla H. A. z technického hľadiska mohol zrážke zabrániť tým, že by v danom úseku jazdil predpísanou rýchlosťou a nie rýchlosťou cca 86 km/h. Z technického hľadiska by zrážke zabránil z rýchlosti 50 km/h. V takom prípade by nedošlo ku zrážke, ale vozidlá by sa veľmi tesne minuli. Vozidlo S. by opustilo miesto zrážky tesne predtým ako by sa do miesta zrážky dostalo vozidlo H.. Takéto miňanie sa vozidiel však možno označiť za nebezpečné. Vzájomný dohľad vodičov je 72 metrov. Výhľadové pomery oboch vodičov boli dobré, pričom križovatka je osvetlená pouličným osvetlením.

Krajský súd nad rámec dôvodov prvostupňového súdu ohľadom zavinenia obžalovaného, ktoré si osvojil (strany 5 až 8 napadnutého rozsudku) a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste opakovať, považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že na dopravnej nehode zapríčinennej v nedaní prednosti v jazde inému vozidlu, vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten vodič, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde. Vodič motorového vozidla, ktorý má prednosť v jazde, nie je povinný meniť smer alebo rýchlosť jazdy, pokiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by hrozil stret s vozidlom, ktorého vodič je povinný dať mu prednosť v jazde. Povinnosť a v nadväznosti na to aj povinnosť zabrániť stretu vozidla má vodič iba vtedy, keď včas a na dostatočnú vzdialenosť zistí, že vodič vozidla, ktorý mu má dať prednosť v jazde, svoju povinnosť nesplnil, resp., že si počína tak, že je zrejmé, že ju nesplní. Je dôležité ale zdôrazniť, že toto konštatovanie sa vzťahuje nielen na poškodeného, ale v rovnakej miere sa vzťahuje aj na obžalovaného. Na druhej strane ale súd prvého stupňa čiastočne pochybil, pokiaľ pri úvahách najmä o výmere jednotlivých trestov a vo výroku o náhrade škody nezohľadnil a teda nevyhodnotil mieru zavinenia oboch účastníkov dopravnej nehody v súlade s vykonanými dôkazmi. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na obsah záverov znalca L.. V. R., ktoré sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí. Vzhľadom na túto mieru zavinenia na vzniku dopravnej nehody nielen zo strany obžalovaného, ale i zo strany vodiča H. A., obžalovanému uložil miernejší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 30 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dvoch rokov, ktorý považoval najmä vzhľadom na konštatovanú mieru zavinenia za primeraný všetkým okolnostiam, na ktoré bol v rámci úvah o druhu a výmere trestu zo zákona povinný prihliadnuť. Na rozdiel od súdu prvého stupňa, obžalovanému ukladal konkrétny trest odňatia slobody za použitia moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože vzhľadom na konštatované okolnosti súdeného prípadu, ale i vzhľadom na pomery samotného obžalovaného mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (upravená sadzba od troch do piatich rokov) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti v jeho prípade postačí aj trest kratšieho trvania pod túto dolnú hranicu trestu ustanovenej Trestným zákonom. V tejto súvislosti nemohol bez povšimnutia ponechať skutočnosť, že pri dopravnej nehode zomrela manželka obžalovaného a v súčasnosti sa sám stará o výchovu svojej A. dcéry U.. Naviac z aktuálneho odpisu z registra trestov, týkajúceho sa osoby obžalovaného, je zistiteľné jedno potrestanie obžalovaného podmieneným odsúdením z roku 2017. V skúšobnej dobe sa však osvedčil a teda sa naň hľadí, akoby odsúdený nebol.

Vzhľadom na konštatovanú mieru zavinenia potom bolo povinnosťou krajského súdu zároveň zmeniť výrok o náhrade škody z rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ obžalovanému uložil jednak povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a pokiaľ ho zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni Bratislava škodu vo výške 415,50 Eur. Túto poškodenú preto s jej nárokom na náhradu škody, vzhľadom na konštatovanú mieru zavinenia, odkázal na civilný proces.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd o odvolaní obžalovaného spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže jeho odvolanie považoval za čiastočne podané dôvodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.